

Sygn. akt IX W 3338/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Aneta Żołnowska

Protokolant – Katarzyna Szklarczyk

w obecności oskarżyciela publ. P. J.

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2017r., 29 grudnia 2017r. sprawy

1. **B. O. (1) z d. Ś.**

s. J. i E. z domu P.

ur. (...) w O.

obwinionej o to, że:

w dniu 10.10.2017 r. o godz. 15:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki C. o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechała na kierującego samochodem m-ki O. o nr rej. (...), który również wykonywał manewr cofania czym współprzyczyniła się do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym

2. **M. M. (1)**

s. M. i D. z domu B.

ur. (...) w Ł.

obwinionego o to, że:

w dniu 10.10.2017 r. o godz. 15:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki O. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na kierującą samochodem m-ki C. o nr rej. (...), który również wykonywał manewr cofania czym współprzyczynił się do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA

I. **obwinionych B. O. (1) i M. M. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i za to z mocy art. 86 § 1 kw skazuje ich na **kary grzywny w wymiarze po 200 (dwieście) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionych zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie po 100 (sto) złotych i opłatami**

w kwocie po 30 (trzydzieści) złotych oraz kosztami opinii biegłego po 323,90 (trzysta dwadzieścia trzy, 90/100) złote.

Sygn. akt IX W 3338/17

UZASADNIENIE

Obwiniona B. O. (1) mieszka w O.. Obecnie posiada dochody w wysokości około (...) złotych miesięcznie. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. W przeszłości karana była za wykroczenia przez tutejszym Wydziałem k. 24. Nie karana za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 20).

Obwiniony M. M. (1) mieszka w O.. Pracuje zawodowo i osiąga dochód około(...) złotych miesięcznie. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. W przeszłości karany za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 19).

W dniu 10 października 2017 r. obwiniona B. O. (1) poruszała się pojazdem marki C. o nr rej. (...). Pojazd zaparkowała na parkingu przy pomniku na ul. (...) prostopadle do drogi dojazdowej do miejsc parkingowych, na chodniku. Obwiniony M. M. (1) poruszał się pojazdem marki O. o nr rej. (...). Około godz. 15:05 wjechał drogą dojazdową do końca wyżej opisanego parkingu i gdy zauważył, że nie ma miejsc wolnych parkingowych, zaczął wykonywać manewr cofania. Po jego lewej stronie na chodniku stały zaparkowane pojazdy. Obwiniony wykonując manewr cofania nie upewnił się czy za jego pojazdem nie znajduje się przeszkoda i czy inny kierujący nie wykonuje manewru cofania. Obwiniona B. O. w tym czasie zaczęła manewr cofania z miejsca parkingowego na chodniku i wjazdu na drogę dojazdową do miejsca parkingowych. Podczas cofania nie upewniła się czy nie nadjeżdża żaden pojazd i czy jej manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym i jego utrudnienia i zjechała z chodnika. Gdy zauważyła cofający pojazd obwinionego M. M. zatrzymała się aby zmienić bieg i wjechać ponownie na chodnik i uniknąć zderzenia pojazdów. Obwiniony gdy zauważył zjeżdżający pojazd obwinionej nie zdążył już zatrzymać swojego pojazdu i uderzył w stojący samochód C.. Po zderzeniu kierujący zaczęli rozmawiać i nie mogli dojść do porozumienia odnośnie odpowiedzialności za zdarzenie. Na miejsce wezwali partol Policji. Funkcjonariusze P. R. i M. S. po przybyciu na miejsce rozmawiali z uczestnikami zdarzenia, którzy wskazali iż oboje wykonywali manewr cofania podczas którego doszło do zderzenia obu pojazdów. Wobec takich oświadczeń obwinionych P. R. uznał iż odpowiedzialność za zdarzenie ponoszą oboje kierujący i nałożył na nich mandaty karne kredytowane w wysokości po 50 złotych. Obwiniona B. O. kategorycznie odmówiła przyjęcia mandatu Obwiniony M. M. początkowo chciał przyjąć mandat jednak gdy obwiniona odmówiła przyjęcia mandatu także zrezygnował z jego przyjęcia.

W wyniku zdarzenia w samochodzie marko O. o nr rej. (...) uszkodzeniu ulegała lampa zespolona tylna, która została rozbita, zarysowany z lewej strony zderzak tylny, zarysowany i wgnieciony lewy tylny błotnik. Natomiast w samochodzie marki C. o nr rej. (...) zarysowany i pęknięty został zderzak tylny w części środkowej.

(dowody: notatka urzędowa k. 4, protokół oględzin pojazdu O. k. 5, protokół oględzin pojazdu C. k. 6, szkic miejsca zdarzenia k. 7, zdjęcia miejsca zdarzenia k. 32-34, płyta CD-R ze zdjęciami k. 39, zeznania P. R. płyta CD-R z nagraniem rozprawy k. 59, zeznania M. S. płyta CD-R z nagraniem z rozprawy k. 59, opinia biegłego E. R. k. 41-54, zeznania biegłego E. R., płyta CD-R k. 59)

Wobec powyższego B. O. (1) została obwiniona o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw, M. M. (1) również został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniona B. O. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia. W wyjaśnieniach przyznała iż wykonywała manewr cofania, zaznaczyła iż wykonała go prawidłowo i rozpoczynając go upewniła się, czy nie nadjeżdża żaden pojazd. Podkreśliła że zatrzymała się i chciała wjechać ponownie na chodnik gdy zauważyła, że nadjeżdża obwiniony. Jednak nie zdążyła wykonać tego manewru. Obwiniona zaznaczyła, iż obwiniony manewr cofania wykonywał bardzo dynamicznie, określiła to nie jako cofanie, a jazdę na wstecznym biegu.

Obwiniony M. M. także nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił iż przed rozpoczęciem manewru cofania upewnił się czy nie ma za nim innych pojazdów i rozpoczął manewr. Zaznaczył, że na parkingu z uwagi na ilość pojazdów było mało miejsca do wykonywania manewru cofania. Przyznał iż nie zauważył pojazdu obwinionej gdyż był przysłonięty innym pojazdem. Wyjaśnił, że obwiniona z krawężnika wjechała wprost na jego samochód.

Sąd nie podzielił wyjaśnień obu obwinionych ponieważ są nielogiczne i niespójne. W ocenie Sądu swoimi wyjaśnieniami starają się przenieść odpowiedzialność za zdarzenia na drugiego z obwinionych. Ponad wszelką wątpliwość ustalono iż obwoje kierujący wykonywali manewr cofania podczas którego doszło do kontaktu pojazdów.

W ocenie Sądu na podzielenie zasługują zeznania funkcjonariuszy, którzy obsługiwali przedmiotowe zdarzenie. P. R. zeznał iż na miejscu oboje kierujący mówili iż jednocześnie wykonywali manewr cofania. Obwiniona wskazała, że jej pojazd stoczył się z krawężnika, a obwiniony oświadczył że pojazd C. był zasłonięty przez inny samochód i nie widział że kierująca nim cofa. P. R. oświadczył iż po rozmowie z kierującymi stwierdził, iż oboje ponoszą odpowiedzialność za zdarzenie i nałożył na nich mandaty karne. Obwiniony M. M. chciał przyjąć mandat obwiniona od razu oświadczyła iż nie przyjmie mandatu. M. S. wskazał iż obwiniona początkowo w rozmowie mówiła że w chwili zdarzenia poruszała się, jednak gdy zostały nałożone mandaty karne zmieniła wersję i oświadczyła że jej samochód już stał.

Sąd uznał powyższe zeznania za wiarygodne i w całości dam im wiarę, ponieważ są jasne, spójne i logiczne. Korespondują z dokumentacją sporządzoną na miejscu zdarzenia.

Z uwagi na rozbieżne wersje kierujących co do przebiegu zdarzenia Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego E. R.. Biegły po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym ustalił, iż kierujący pojazdem O. obwiniony M. M. cofał po drodze dojazdowej do wyznaczonych miejsc parkingowych, zaś obwiniona B. O., kierująca pojazdem C. wykonywała manewr cofania i zjazdu z chodnika na drogę dojazdową do miejsc parkingowych. Biegły wskazał iż obwiniony M. M. cofając najechał na znajdujący się na jego torze ruchu pojazd obwinionej, który już zatrzymał się. Obwiniona zjeżdżając z chodnika i cofając miała obowiązek zachowania szczególnej ostrożności i upewnienia się czy wykonywany przez nią manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Takie same obowiązki ciążyły na obwinionym. Biegły podkreślił, że oboje kierujący przyczynili się do zaistnienia zdarzenia nie dostosowując techniki i taktyki jazdy oraz naruszając obowiązujące zasady bezpieczeństwa podczas wykonywanych manewrów. Kierujący wykonując manewry cofania z zachowaniem szczególnej ostrożności w tym wnikliwej obserwacji sytuacji na drodze mieli możliwość uniknięcia zdarzenia. Biegły po analizie uszkodzeń wskazał iż pojazd obwinionej stał w chwili kontaktu obu pojazdów. Odnoście wątpliwości kierujących co do mechanizmu powstania uszkodzeń biegły wskazał iż uszkodzenie lampy pojazdu O. powstało w wyniku odkształcenia zderzaka i błotnika. Zarysowania zderzaka pojazdu O. oraz zarysowania zderzaka pojazdu C. korespondują ze sobą. Biegły dodatkowo zaznaczył iż znaczny rozmiar uszkodzeń elementów samochodu O. wynika także z ogólnego zużycia eksploatacyjnego tego pojazdu i długiego użytkowania.

Sąd w pełni podzielił treść opinii biegłego, ponieważ jest ona jasna, pełna i spójna. Biegły odpowiedział na postawione mu przez Sąd pytania i swoje stanowisko wyczerpująco uzasadnił. Jej treść biegły podtrzymał oraz uzupełnił podczas zeznań złożonych na rozprawie.

Wobec powyższych ustaleń Sąd uznał B. O. (1) za winną tego, że w dniu 10.10.2017 r. o godz. 15:05 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki C. o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechała na kierującego samochodem m-ki O. o nr rej. (...) który również wykonywał manewr cofania czym współprzyczyniła się do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Swoim zachowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Obwinionego M. M. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 10.10.2017 r. o godz. 15:05 w O. na ul. (...). (...) kierując samochodem m-ki O. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na kierującą samochodem m-ki C. o nr rej. (...) który również wykonywał manewr cofania czym współprzyczynił się do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz spowodował

zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W czasie wykonywania manewru cofania kierujący obowiązany jest zachować szczególną ostrożność, albowiem cofanie będące jazdą do tyłu jest naruszeniem naturalnego porządku ruchu. Kierujący pojazdem powinien ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi, bądź uczestnikowi ruchu. Zobowiązany jest także do tego, aby sprawdzić czy jego manewr cofania nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia, upewnienia się czy za jego pojazdem nie znajduje się jakaś przeszkoda uniemożliwiająca mu prawidłowe wykonanie manewru.

Warunki w jakich oboje obwinieni wykonywali manewry cofania były z całą pewnością utrudnione. Obwiniona zjeżdżała z chodnika na drogę prowadzącą do miejsc parkingowych, obok stały zaparkowane inne pojazdy, które utrudniały widoczność. Podobnie obwiniony, który cofając miał ograniczoną widoczność na pojazd obwinionej, gdyż zasłaniał go inny samochód. Wykonując manewry cofania w takich warunkach kierujący tym bardziej winni zachować szczególną ostrożność i upewnić się czy za ich pojazdami nie znajdują się przeszkody uniemożliwiające im wykonanie tych manewrów. Dodatkowo zgodnie z treścią art. 23 ust. 1 pkt. 3 w przypadku trudności w osobistym upewnieniu się kierujący powinien zapewnić sobie pomoc innej osoby. Zarówno obwiniona B. O. jak i obwiniony M. M. nie wykonali ciążących na nich obowiązków związanych z wykonywanym manewrem cofania i nie zachowali szczególnej ostrożności. Przy należyтым obserwowaniu drogi i dostosowaniu techniki i taktyki jazdy do warunków drogowych oboje mieli możliwość uniknięcia zdarzenia.

Przy wymiarze kary obwinionym Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu i naruszenie jednej z podstawowych zasad w ruchu drogowym, jaką jest zachowanie szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania.

W świetle powyższych okoliczności wymierzona obwinionym kara grzywny nie może być postrzegana jako rażąco surowa i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i skłoni ich do przestrzegania zasad ruchu drogowego.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 i § 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył każdego z obwinionych zryczałtowanymi wydatkami postępowania, opłatami oraz połową kosztów związanych z wydaniem opinii przez biegłego.